

ringen i dens Bestræbelser for at faae vor Skibsmaaling bragt i den muligt nøiagtige Overensstemmelse med de i England gjældende Maalingsregler, og det i den Grad, at vi endogfaa have givet den en extraordinair Bemærkning til at afgjøre flere Spørgsmaal, som endnu ikke ere afgjorte i England ved de der bestaaende Love, men kun ere bragte under Forhandling. Diemebet med en Lov som den nærværende vil egentlig først opnaaes, naar dens Indhold har faaet Anerkjendelse i England, saaledes at vore Skibe der komme til at svare Afgifter osv. i Henhold til de af os selv foretagne Maalinger, som jo nu herester, naturligvis dog kun forsaavidt der er maalt efter Regel I, ville være ffete efter samme Grundsætninger og paa den samme Maade, som den engelske Lovgivning foreskriver for engelske Skibe, og naar den endvidere har fundet Anvendelse ikke blot paa vor hele Mellemhandel med England, hvad der jo allerede vil medføre stor Tidsbesparelse og Nedsættelse i Afgifter, men ogsaa paa deres Behandling overalt i de engelske Colonier og, jeg kan vel sige, i alle fjernere oversøiske Lande, hvor det dog egentlig er England, som for Solskene og Staterne der repræsenterer Europa. Dette turde være en ligefrem Selsfølge, og jeg skulde derfor ikke have nævnt det, naar det ikke var, fordi jeg ønskede at tilføie, at jeg anseer det for meget magtpaaliggende, at Regjeringen om disse Forhold tillige træder i Underhandling med Norge og Sverrig. Som bekendt har Norge en Lov om Nationalitetspapirer, som væsentligt er kommen til Anvendelse ved Affattelsen af det Lovforslag, som vi her have vedtaget. Sverrig har ingen saadan, men har derimod for kort siden faaet en Skibsmaalingsslov, som ganske vist indeholder et ikke ubetydeligt Fremskridt i Sammenligning med den tidligere, temmelig usuldfomne Tilstand, men som dog staaer langt tilbage for det Forslag, som her foreligger. I Norge har man ingen ny Maaleslov, men alle Vedkommende og deri Interesserede ere der saa spændte paa at faae en saadan, at en Impuls herfra vistnok vil være af megen Virkning. Jeg anseer det for saa magtpaaliggende, at de tre nordiske Lande, som jo staae i et saa stærkt indbyrdes Samkvem, komme til gjenfidiigt at respectere

hinandens Maalinger i al Mellemfart, at jeg, hvor skandinaviske jeg end er, dog ikke ønsker, at der maa vises megen Smødekommen mod de to andre nordiske Riger i Henseende til Benyttelse af den Ret, som ved § 1 er givet, forsaavidt det er bestemt, at man hos os ikke blot vil respectere Andres Maalebreve, naar de ere affattede efter de samme Regler, som ville være de gjældende hos os, naar denne Lov er udkommen, men at man ogsaa conventionsmæssigt kan fastsætte, at man vil respectere ogsaa andre fremmede Skibes Maalinger, naar Maalet blot efter et bestemt Forhold nøiagtigt kan reduceres til dansk Skibsmaal. Jeg idetmindste vilde, hvis Sagen laa i min Haand, ikke være meget tilbøjelig til at gaae ind paa noget Saadant, da det jo er saa ønskeligt at faae hele Forholdet ordnet paa en eensartet Maade, og enhver Modstand mod at komme ind paa uklare Maalesforhold saaledes i denne Henseende vil være til Gavn.

Melchior: Jeg vil kun tillade mig et Par Ord i Anledning af, hvad det ærede Medlem nu udtalte. Medens ogsaa jeg anseer det for meget ønskeligt, at Regjeringen søger saasnart som muligt at staffe den nu her i Thinget vedtagne Maalingsslov Anerkjendelse i England, mener jeg derimod, at det forholder sig meget forskjelligt derfra, forsaavidt Nationalitetspapirerne angaaer. Det er ganske sikkert, at det bliver Regjeringens Sag ad diplomatisk Vej at underrette de fremmede Nationer om, at saadanne Nationalitetspapirer nu ere indførte her i Landet; men at søge at faae dem anerkjendte, det troer jeg egentlig ikke vilde være hensigtsmæssigt; jeg troer endogfaa, at Regjeringen bør vogte sig for at gjøre noget Skridt for at faae nogen officiel Anerkjendelse af disse Papirer, idet det let vilde kunne lede til Forhandlinger, der, forekommer det mig, meget vilde indskrænke vor Selbstændighed. Naar vi have ordnet vore Forhold paa en saadan Maade, at vi selv antage, at de give behørig Garanti, og naar vi i det Diemebet have forsynet vore Skibe med Certificater, saa maae vi uden videre vente, at disse Certificater ville blive anerkjendte. Jeg troer altsaa ikke, at vi skulle